

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15-03-2022r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., odmówił Z. L. wypłaty wyrównania z tytułu wypadku przy pracy, zasiłku chorobowego za okres od 27-09-2021 do 27-03-2022r. do wysokości 100 % podstawy wymiaru świadczenia. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy podniósł, że na podstawie dostarczonej dokumentacji powypadkowej uznać należało, iż sporne zdarzenie nie spełnia przesłanek ustawowej definicji wypadku przy pracy, bowiem brak było przyczyny zewnętrznej jako sprawczej przyczyny zdarzenia a poszkodowany nie był w stanie potwierdzić co było przyczyna upadku z rusztowania podczas schodzenia z niego w dniu 27-09-2021r

Od powyższej decyzji Z. L. wniósł odwołanie domagając się zmiany tego orzeczenia przez uznanie spornego zdarzenia za wypadek przy pracy i przyznanie mu wnioskowanego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. L. w dniu 27-09-2021r. zatrudniony był w Firmie Usługowo – Handlowej (...) na stanowisku malarza. W dniu zdarzenia jego zadaniem było malowanie elewacji budynku z rusztowania ustawionego przez pracodawcę i zbudowanego z metalowych pręseł oraz drewnianych podestów. Po jednej stronie rusztowanie miało drabinę do schodzenia, która stanowiła jego stały element. Powód w dniu 27-09-2021r pracował w obuwii roboczym z gumową podeszwą. W godzinach porannych wykonywał swą pracę. Było mokro, na konstrukcji rusztowania i drabince osiadła rosa. W pewnym momencie podczas schodzenia z drabinki powód poślizgnął się na jej stopniach i spadł z wysokości ok. 1,50 m. na twarde betonowe podłoże. Upadł na nogi. Bezpośrednio po upadku lewa noga zaczęła puchnąć od stopy aż do kolana, pracownik odczuwał silny ból. W tym stanie powód nie mógł już dalej pracować i przy pomocy współpracownika „dokuśtykał” do samochodu i został przez pracodawcę odwieziony do szpitala w Ś. na izbę przyjęć. W szpitalu po wykonaniu badania rozpoznano złamanie pięty. stanowisku malarza. Przed rozpoczęciem pracy w dniu 27-09-21 powód czuł się dobrze, nie odczuwał żadnych dolegliwości.

Dowód: bezsporne a nadto akta ZUS a w szczególności:

- protokół powypadkowy k. 12
- wyjaśnienia poszkodowanego k. 16
- zgłoszenie wypadku przez pracownika k. 17

nadto

- przesłuchanie wnioskodawcy k.21-22

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione;

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z 30.10.2002 r. O ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 02.199.1673.) za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą: 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności albo poleceń przełożonych, 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności w interesie zakładu pracy, nawet bez polecenia, 3) w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji zakładu pracy w drodze między siedzibą zakładu pracy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Tak więc na ustawowe pojęcie wypadku przy pracy składają się trzy elementy: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna i związek zdarzenia z pracą; ten trzeci element z reguły zachodzi wówczas, gdy nagle zdarzenie nastąpiło podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności albo poleceń przełożonych (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 września 1978 r., III PRN 31/78, Służba (...) 1979 nr 1 s. 29; wyroku z 25.04.1997, II UKN 63/97). Zgodnie z wyrokiem z dnia 7 sierpnia 1997 r., II UKN 245/97 (OSNAPIUS 1998 r. Nr 12, poz. 370) związek pomiędzy nagłą i zewnętrzną przyczyną wypadku a pracą polega na miejscowym i czasowym bądź funkcjonalnym powiązaniu przyczyny doznanego uszczerbku na zdrowiu albo śmierci pracownika z wykonywaniem czynności zmierzających do realizacji zadań pracodawcy, do których pracownik zobowiązał się w umowie o pracę lub będących przedmiotem polecenia przełożonych albo nawet podjętych samorzutnie w interesie pracodawcy.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy odmawiając wnioskodawcy prawa do wyrównania zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego, zakwestionował jedynie istnienie w ustalonym stanie faktycznym przyczyny zewnętrznej zdarzenia.- a mianowicie przyczyny upadku wnioskodawcy z drabiny rusztowania. Pozostałe elementy ustawowej definicji wypadku przy pracy jak nagłość zdarzenia i jego związek z wykonywaniem umowy o pracę, pozostawały poza sporem.

Wedle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, za przyczynę zewnętrzną wypadku przy pracy należy uznać każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny - w istniejących warunkach - wywołać szkodliwe skutki. W orzecznictwie sądowym za zewnętrzną przyczynę sprawczą wypadku przy pracy uznaje się m.in. nadmierny wysiłek pracownika czy szczególne przeciążenie fizyczne, podźwignięcie się przy pokonaniu oporu siły ciężkości przenoszonego czy dźwiganego przedmiotu (tak SN w: wyroku z 9.11.1971, II CR 441/71; wyrok z 9.07.1991, II PRN 3/91, OSP 1992/11/263; wyrok z 29.01.1997, II UKN 70/96, OSNAP 1997/18/357; wyrok z dnia 28 stycznia 1998 r., II UKN 482/97; wyrok z dnia 20.11.1997r. IIUKN 347/97. W piśmiennictwie poświęconym temu tematowi za przyczynę zewnętrzną wypadku przy pracy uważa się również przyczynę leżącą poza organizmem pracownika, jak np. urazy mechaniczne, urazy termiczne, działalność sił przyrody, działalność osób trzecich.

Oprócz w\w czynników mogących w określonych okolicznościach sprawy stanowić przyczynę zewnętrzną wypadku przy pracy, na szczególną uwagę w odniesieniu do ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, zasługuje przede wszystkim dodatkowa przyczyna, o której traktuje wyrok S.N. z dnia 16.06.1980 r. III PR 33\80. Zgodnie z treścią tego orzeczenia, przyczyną zewnętrzną w rozumieniu art. 6 (obecnie art. 3) ustawy „wypadkowej”, może być nawet niefortunny odruch pracownika - jego nieskoordynowane poruszenie się powodujące potknięcie się i upadek nawet na gładkiej powierzchni. Wyłączenie przyczyny zewnętrznej przy wypadku pracownika w czasie i miejscu pracy, który nastąpił w takich okolicznościach, byłoby uzasadnione tylko wtedy, gdyby istniały podstawy do ustalenia, że upadek pracownika został spowodowany jego schorzeniem łączącym się np. ze skłonnością do omdleń lub zakłóceń równowagi.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie w sposób ewidentny mamy do czynienia z sytuacją o której mowa w przytoczonym orzeczeniu. Wnioskodawca bowiem, schodząc z drabiny rusztowania jednocześnie stąpając w butach z gumową podeszwą po mokrych, metalowych przesłach drabinki rusztowania, poślizgnął się utracił równowagę i wadliwie upadł na twardą, betonową nawierzchnię, doznając złamania pięty. Niewątpliwie zatem odruch ten, wykonany w pozycji niedogodnej i wymuszonej, dodatkowo na śliskiej nie ergonomicznej powierzchni zakończony nieprawidłowym stąpieniem i poślizgnięciem się, stanowił, wbrew twierdzeniu organu rentowego, przyczynę zewnętrzną zdarzenia z dnia 27-09-2021r. Skoro bowiem orzecznictwo S.N. pozwala na uznanie przyczyny zewnętrznej potknięcie i niefortunne stąpienie na równej powierzchni, to tym bardziej przyczyna taka istniała w okolicznościach niniejszej sprawy, kiedy to ubezpieczony, balansując ciałem na wysokości z drabiny, schodził po śliskich stopniach rusztowania. Nie bez znaczenia była również okoliczność, że podłoże na które upadł wnioskodawca było betonowe, twarde a upadek odbył się z wysokości ok. 150 cm., które to okoliczności dodatkowo wpłynąć mogły na nieprawidłowość postawienia stopy i rozległość obrażeń związanych z upadkiem. Zbieg tych niekorzystnych okoliczności z całą pewnością zatem mógł doprowadzić do utraty równowagi i urazu którego doznał ubezpieczony. Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd w pełni oparł się na zeznaniach poszkodowanego, którym w pełni dał wiarę z uwagi na ich szczerość, spontaniczność

i logiczną spójność oraz konsekwencję. Organ rentowy w zaskarżonej decyzji zarzucił, że Z. L. nie potrafił wskazać przyczyny upadku z rusztowania, tymczasem jak wynika z akt ZUS a w szczególności z dokumentu na k.17 akt ZUS, wnioskodawca już przy zgłoszeniu wypadku pracodawcy wskazał, że „ w trakcie schodzenia z rusztowania , poślizgnął się „. Okoliczność ta , istotna z punktu wystąpienia przyczyny zewnętrznej spornego zdarzenia, została przez organ rentowy całkowicie pominięta. Organ rentowy nie zakwestionował też zeznań ubezpieczonego i nie wskazał dowodów przeciwnych na brak wystąpienia przyczyny zewnętrznej spornego zdarzenia bądź istnienie schorzenia samoistnego które doprowadziłyby do utraty równowagi przez wnioskodawcę. Braku istnienia takich okoliczności, dowodzą dodatkowo twierdzenia powoda, w których przyznał on że w dniu zdarzenia czuł się dobrze, a pomimo tego, że ma stymulator serca , nie odczuwał żadnych duszności.

Z uwagi zatem na powyższe, sąd uznał istnienie przyczyny zewnętrznej spornego zdarzenia i zmienił decyzję jak w wyroku.

Sędzia Justyna Przybylak